

הא' קרא אית לאסתכלא ביה, (עמוס) את פרציהן, את פרצאה מבעי ליה. והריסותיו, והריסותיה מבעי ליה. אלא וגדרתי את פרציהן ממן, מאיבון חייבין, הכתיב בחרב ימותו כל חטאי עמי, זהה פר דין יתעביד פרצן בישראל, ועל דא וגדרתי את פרציהן. והריסותיו אקים, הריסותיו דמן, הריסותיו דסופת דוד. (מן מזוז) בגין, כד אתקף מלכו חייבא בעלמא, פדין האי מלכו קדייש אטרפי, וסכת דוד אסתיר בניינא דיליה, ועל דא והריסותיו אקים.

זהה תנין, כל זמנה זהה אתקף, האי אטרפי. דא מליא, ודא חרבת. ובגין כה, עד ההוא יומא, מלכו חייבא יתקף. בההוא יומא, יתקף ויוקם לה קודשא בריך הוא, להαι מלכו קדיישא. ועל דא והריסותיו אקים. ובניתה כימי עולם, מאי ובניתה כימי עולם. הינו הכתיב, (ישעה לו) והיה אור הלבנה פאור החמה וגו'.

(שםות לט) ויקם משה את המשכן, بماי אוקים ליה. הכתיב ויתן את אדרנו ויהב איבון סמכין דתחותיה, לך ימא עליהו, ולאשרה בהו איבון צירים דפתחין. בגין דאיבון סמכין דתחותיהו, איבון קיומא לאשרה. أماיתו. אתקיף ואתקין לוון בתוקפו. בה היא שעתא אעדוי איבון סמכין אחרניון דסטרה אחרא.

תא חזי, כתיב (תהלים קלז) זכור יי' לבני אָדָם אֵת יוֹם יְרוֹשָׁלָם הָאוּמָרִים עָרוֹעֲרוֹ עד הַיסּוֹד בָּה. ועל דָא זָמִין קָוְדָשָׁא בָּרִיךְ הוּא לְמַבְנֵי יִסּוּדִים יְרוֹשָׁלָם, מִיסּוּדִין אַחֲרַנִין, דִּישְׁלָטוֹן עַל פֶּלַא. ומִאן אַיִלּוֹן. ספרין. הכתיב, (ישעה נ) וַיַּסְדֵּתְךָ בְּסְפִירִים, דָא לֵין אַיִלּוֹן יִסּוּדִין, וַיִּסְמְכִין תְּקִיפִין וַעֲלָאִין, דְלִית לְהוּ חְלִישָׁוּ כְּקָדְמָא.

מאי טעם. בגין דָא בְגִין קָדְמָאִין מִאיַלּוֹן יִסּוּדִים, יְכִילוּ שָׁאָר עַמִּין לְמַשְׁלָט עַלְיָהוּ. Mai טעם. בגין דְלִית בָּהוּ גְּהִירוֹ עַלְאָה, בְּדַקָּא יָאֹת. אבל אלֵין, יהוֹן גְּהִירִין מְגֻוְן גְּהִירוֹ עַלְאָה, וַיְמַשְׁקַעַן גּוֹתְהָמי, דָלָא יְכִילוּ לְשִׁלְטָה עַלְיָהוּ. ואלֵין אַיִלּוֹן ספרין, דִּינְגָּרִין לְעִילָּא וְתַתָּא. (ואי תִּימָא) בגין דְבַתְהוּא זָמָנָא, יְתוּסָף גְּהִירוֹ עַלְאָה, לְעִילָּא וְתַתָּא.

ואי תִּימָא אַיִלּוֹן יִסּוּדִים קָדְמָאִין, יְתַבְּטַלוֹן. הא כתיב (ישעה נ) הַבָּה אָנְכִי מְרַבִּיעַ בְּפֻזָּה אָבְנִיה. מְרַבִּיעַ לְאַתְקָנָא תְּבִירָא. Mai בְּפֻזָּה. כַּמָּה דָא תָּא אמר (מלכים ב ט) וְתַשְּׁמָ בְּפֻזָּה עִינִיה. אָבְנִים אֵית דָא קְרֹזָן פֻזָּה. Mai טעם הא. אמר רבבי אלעוז רוזא אֵיהוּ, וַרְזָא דָא לְמַחְצִידִי חַקְלָא אַתִּיהִיב לְמַנְדָע.

תא חזי, אַיִלּוֹן אָבְגִין דִּיסּוּדִים צְיוּן וַיְרוֹשָׁלָם, חַס וְשַׁלּוּם דְשְׁלִיטוֹ עַלְיָהוּ שָׁאָר עַמִּין, וְלֹא אָזְקָדוּ לוֹן, וְלֹא

אתוקדונ, אלא כל ה' אתגניזו, וגביו לון קודשא ברייך הווא, וכל איבונ יסודי ביתא קדישא כל ה' אתגניזו, ולא אתא בידו מביהו אפילו חד. וכד יהדר קודשא ברייך הווא ויוקים לה לירושלם על אתריה, איבונ יסודי אבנין קדמאי, יהדרון לאתריהו, ולא ישלייט בהו עינא אחרא (נ"א בישא), בר בזמנא דיכחול בר נש עינוי בההוא פוכא, וימלי עינוי מגיה, וקידין י חממי כל אבנין וכל יסודי ירושלם, מתקנן על אתריהו, שלא שליטו בהו שאר עמין, וכל איבונ אבנין קריין אחרני, וכל איבונ בנייני אבנין, כל ה' קיימי על קיומיהו.

וכדין (ישעה ב) כי עין בעין יראו בשוב יי' ציון. מא' בשוב יי'. אלא כד שליטו עליה שאר עמין, קודשא ברייך הווא סליק לה לעילא, ובההוא זמנא איהו יהדר לה לאתרה, דכתיב בשוב יי' ציון. בשוב יי' ודי. ותא חז, כל מאן דאסטים מן עינא, ולא אתיהיב רשוי לשפטה ביה עינא, לא יכולין למשלט ביה עינא, בר בכח לא בעינא, במלין ידיען. ובגין כה, הגה אנכי מרביץ בפוך אבנינה. ותא חז, כל אלין אבנין יתקיימון באתריהו, ולהו יסודין בקדמיתא, ויסודי ספרין (אחרני) יתקיימון באתר אחרא סחרנא, לפותיא ולארכא, הדא הוא דכתיב ויסדתו בספרים.

בְּזַמְּנָא דִּיוֹקִים קֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הָוּא לְבִתְיָה, בְּהָוּא זָמָן
מָה **כְּתִיב,** (ישעה כה) **בְּלֻעַ הַמֹּות לְגַצָּח.** בְּלֻעַ,
כְּדַאֲמְרִין (איכה ב) **בְּלֻעַ יְיָ וְלֹא חַמֵּל,** **הָוּא כּוֹס דְּשָׁתָה**
הָאִי, **יִשְׁתַּחַתָּה** **הָאִי.**

וְאִי תִּמְאָ, **הָוּא בְּלֻעַ אֲיהוֹ** **לְזַמְּן יִדְעָא וְקַצְיבָּ**
בְּיִשְׂרָאֵל, **לֹאֹהֶכְיָ.** **כְּתִיב לְגַצָּח,** **מָאִי לְגַצָּח.** **לְדָרִי**
דָרִין. **וְלֹאֹהֶכְיָ** **בְּיִשְׂרָאֵל,** **וְלֹאֹהֶכְיָ** **בְּהָוּא זָמָן** **דָאָקִים** **מִשָּׁה**
יִת מִשְׁכְּנָא. **אֵלָא לְגַצָּח לְעַלְמִין.**

וּכְדִין קֹדֵשׁ אֲבָרִיךְ הָוּא יוֹקִים לְהַלְכָה לְכִנּוּת יִשְׂרָאֵל,
וְאֲיהוֹ יוֹקִים סְמָכִין, וִיסְפִּי, וּכְלָ אַיְנוֹן תְּקִרְבָּ
בִּיתָא, בְּתַקְנוֹנוֹ, (ס"א בְּתַקְפָּנוֹ) **לְעַלְםָם וְלְעַלְמִי עַלְמִיא.** וּכְתִיב
(ישעה ד) **תְּרַחְיָבִי מָקוֹם אֲהַלְךְ וְגַנוּ,** **בְּגַיּוֹן דִּיתְבָּלַע סְטָרָא**
אַחֲרָא, **וְלֹא יִקְוִם לְעַלְמִין וּכְדִין,** (ישעה כה) **וְחַרְפָּת עַמוֹּ**
יִסְיר מַעַל כָּל הָאָרֶץ כִּי יְיָ דָבָר.

(שמות לט) **וַיִּקְרֹם** **מִשָּׁה** **אֶת** **הַמִּשְׁכָּן,** **בְּהָוּא זָמָן** **דָאָלִין**
סְמָכִין אַתְּקָמָה, **וְאֲתִיְהִיבָּ** **בְּאַתְּרִיְהָוּ,** **הָוּא זָמָן**
אַתְּרִפוּ **וְאֲתִעְבָּרוּ** **מְאַתְּרִיְהָוּ** **סְמָכִין** **בְּאַתְּרָ** **סְטָר** **אַחֲרָא,**
וְעַל דָא, **וַיִּתְן** **אֶת אַדְנָיו.**

מָאִי **וַיִּתְן.** **אֵלָא אָוְלִיפְנָא,** **דְּחַמָּא** **מִשָּׁה** **לְקַמִּיה** **לְסִמְאָל**
חַיְבָא, **דְּהֹוֹה אָזִיל** **לְגַבִּיה** **לְקַטְרָגָא** **לִיה,** **וּכְדִין**
אַתְּקִיף בֵּיה **מִשָּׁה,** **וְקַשְׁיר** **לִיה** **קַמִּיה,** **וְאָקִים** **לִיה**

למשכְנָא, ויהב לסמכוֹי. דכתיב ויתן את אֲדֹנָיו. ויתן: בתקיפו, שלא יכול בר בש אחרא לשׂלטָה עלייה, ולמייהב סמכין באתריהו, כמשה. דהא בתקיפו רב, אוקים ליה משה.

בזהוא יומא דאתקם משכְנָא, כド שארי משה לאקמא ליה, בחדר בנים תה, ובזהוא זמנא, תקיפו דספרא אחרא תה בעלמא, דהא ביוםigen, ריש תורה בדיקולא (סליק לאגרא). תנינן. ובנים שاري משה, וחמא ליה לסמיא"ל, איזיל סחרניה, לערבעא ליה, ואתגבר עליה משה, וכדין, ויתן את אדניו. שاري הווא ויהב לתטא, ושاري מאן דשاري ויהב (דף רמ"א ט"א) לעילא דא לקל דא.

ביומא דאתקם האי משכְנָא לתטא, אתקם משכְנָא אחרא קדייש לעילא, ומשפְנָא עלאה טמיר וגניז, אפיק בהורין לכל סטר, ואתבהרין עלמין. רבינו יוסי שאיל לרבי שמעון, אמר ליה, תלת משכניין חמינן בקרא, דכתיב, (במדבר ט) וביום הקים את המשכן, כספה הענן את המשכן לאهل העדות, ובערב יהיה על המשכן כמראה אש עד בקר, הא תלת משכניין הכא. ואמאי משכְנָא, ולא בית, דהא בית אצטראיך ולא משכן.

פָתָח וְאָמַר, (ישעה ס) כִּי אָמַר יְהוָה שֵׁם כָּסָא יְגֹ�וּ. תָּא
חוֹזֵי, קָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא אֶתֶּן־עֵדָה בְּהֵן בְּיִשְׂרָאֵל
לְאֲחַשְׁבָּתָה וְעַדְבָּה, וּקְרִיב לֹזֶן לְגַבִּיה. וְהָא אָזְקִימְנָא
דְּעַבְדָּמְפִיְהוּ דְּרָגָן יְדִיעָן בְּהָאֵי עַלְמָא, כְּגֻוֹנָא הַלְעִילָּא,
לְשַׁכְלָלָא עַלְמִין כְּלָהוּ בְּחַד, עַיְלָא וְתָתָא. דְּכַתִּיב הַשְׁמִים
כָּסָא וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי לְשַׁכְלָלָא עַיְלָא וְתָתָא לְמַהְוִי
חַד.

תָּא חֹזֵי, הַשְׁמִים כָּסָא, דָא רְקִיעָא דִּיעָקָב שְׁרִיא בֵּית,
דָאַיהוּ דִּיוֹקָנָא עַלְאָה, לְכִירָסִיא (ס"א בּוֹרָסִיא עַלְאָה
לְדִיוֹקָנָא) עַלְאָה קָדְשָׁא. וְהָאָרֶץ הַדּוֹם רְגֵלִי, דָא רְקִיעָא
דְּדָוד מַלְפָא שְׁרִיא בֵּית, לְאַתְּהָנָה מַזְיוֹא דְּאַסְפָּקָלָרִיא
דְּנַהְרָא. וּבְגִין דְּבָעִי לְאַתְּפַשְׁטָא יְתִיר לְתָתָא אָמַר הַדּוֹם
רְגֵלִי. אַיִּזה בֵּית אֲשֶׁר תָּבִנוּ לֵי, דָא בְּנִין בֵּית מַקְדָּשָׁא.
וְאַיִּזה מָקוֹם מִנוֹחָתִי, דָא בֵּית קָדְשָׁה קָדְשִׁים דְּלַתָּתָא.
אָבָל תָּא חֹזֵי, כָּל זְמָנָא דָאַזְלוּ יִשְׂרָאֵל בְּמִדְבָּרָא, הַוָּה
לְהָוֹ מִשְׁבֵּן, עַד דָאַתוּ לְשִׁילָה, וְהָוֹתָמָן. וְדָא
אַיהוּ רֹזָא, לְאַמְשָׁבָא דָא בְּדָא, וְלֹא עַלָּא דָא בְּדָא,
לְאַתְּקַשְׁרָא דָא בְּדָא, בְּגִין לְאַנְהָרָא. אָבָל לֹא לְבִיִּיחָא.
דָהָא לֹא בִיִּיחָא, בְּרַכְדָּא אַתְּבָנִי בַּי מַקְדָּשָׁא, בִּיּוֹמוֹי
דְּשַׁלְמָה מַלְפָא, דָהָא כְּדִין אַיהוּ מִנוֹחָה לְעַיְלָא וְתָתָא.
בְּגִין דְּתָמָן תְּקִיפָוּ דְּבִיִּיחָא, וְלֹא לְגַטְלָא מָאָתָר לְאַתָּר.

וּבָגִין כֵּד אֵית מִשְׁפָּן, וְאֵית בַּיִת. מִשְׁפָּן: כַּמָּה דָאָת אָמָר,
(וַיָּקֹרֶא כו) וְגַתְתִּי מִשְׁפָּנִי בְּתוֹכְכֶם וְלֹא תְגַעַל נְפָשֵׁי
אֲתֶכֶם. מַאי מִשְׁפָּנִי. מִשְׁפָּנוֹתֵיכוּ דָקָנִדְשָׁא בְּרִיךְ הַנוּא,
דְלַהּוֹן גְּבִיְהוּ דִיְשְׂרָאֵל. מַאי טֻעָמָא. בָגִין דְכַתִּיב וְלֹא
תְגַעַל נְפָשֵׁי אֲתֶכֶם.

מַה בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אַלְאַ מִשְׁפָּן, כְּמַלְפָא דָאָתִי לְגַבֵּי
רְחִימִיה, וְלֹא מִיִּתְיַיְּטֵי כֵל אֲכְלוֹסִין דִילִיה עַמִּיה, בָגִין
דְלֹא לְאַטְרָחָא עַלְיָה, אֵיתָהו אָתִי לְגַבֵּיה בְזֹעֵיר חִילִין.
בַּיִת: דְכָל חִילִין וְכָל (וַיָּקֹרֶא ב' ע"ב) אֲכְלוֹסִין דִילִיה, בְּלָהוּ
אִיתִי עַמִּיה, לְדִירָא בְּהַהוּא בִּיתָא, וְדָא אֵיתָהו בֵין מִשְׁפָּן
וּבֵין בַּיִת. בַּיִת הַמִּקְדָּשׁ, אֵיתָהו דִירָא דְבִנִּיחָא לְעַלְמִין,
בְּכָל אִינְנוּ רְתִיכִין, בְּכָל אִינְנוּ דִיוֹקְנִין, בְּכָל אִינְנוּ
עוֹבְדִין, כְגֻונָא דְלַעַילָא. לְתִבְרָא (ד"א לְחֶבְרָא) עוֹבְדִין
דְלַתְתָּא, כְגֻונָא דְלַעַילָא. מִשְׁפָּן, בְזֹעֵיר דִיוֹקְנִין,
בְזֹעֵירִין עוֹבְדִין, לְגַטְלָא מַאֲתָר לְאַתָּר, וְכָלָא בְּרַזְא
דְלַעַילָא.

תָא חֹזֵי, פְּד פְקִיד קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא לְמַשְׁה עַל מִשְׁפָּנָא,
לֹא הָוָה יְכַיל לְמִיקְם בַּיִתְה, עַד דָקְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הַוָּא
אַחֲמֵי לִיה כֵלָא בְּדִיוֹקְנִיה, כֵל מַלְה וּמַלְה. בַּמָּה אַחֲזֵי
לִיה. בְּאָשָׁא חֹוֹרָא, וּבְאָשָׁא אוֹכְמָא, וּבְאָשָׁא סּוֹמְקָא,
וּבְאָשָׁא יְרוֹקָא. מַה בְּתִיב, (שְׁמוֹת כט) וַרְאָה וַעֲשָׂה בְּתַבְנִיתָם

אשר אתה מראה בהר. עם כל דא אקשי ליה למשה. תא חזי, אף על גב דחזי ליה עיבא בעינא לא בעא משה למעבד. וαι תימא דאייהו לא ידע למעבד, או חכמתא לא הוה עמייה. תא חזי, בצלאל ואהליאב, וכל איבון שאר אחרבין, אף על גב דלא חמו במשה, מה כתיב, וירא משה את כל המלאכה והגנה עשו אותה וגו', א' איבון דלא חמו, עבדו בה. משה דחמא, על אחת כמה וכמה. אלא משה, אף על גב דאסטלך מן משכנא מעמידתא, פלא הוה בידיה, ועל ידיה, וαιיה אקרוי על שמיה, ועל דא כתיב ויראה ועשה.

דבר אחר, משה אסתלק מן דא, ויהיב דוכתיה לאחרא, עד דאמר ליה קודשא (דף רמ"א ע"ב) בריך הוא (שמות לא) ראה קראתי בשם בצלאל, ואותו אהליאב. וכתיב ועשה בצלאל ואהליאב וכל איש חכם לב. א' יקרא דא, הוה דמשה, דאייהו יעביד ליה, יתקיים ביה תדר. (ס"א יתיר תדר) עם כל דא, כיון דאייהו פקיד, ובפקודיה יתעבד, אייה עביד פלא.תו, כל עבידתא לא קיימת, אלא בסיום דעובדא, ועל דא, ויקם משה את המשכן. בעז לאקמא ליה כל איבון חכימי לבא, ולא הוה מתקאים, בגין יקירה דמשה, עד דאתה משה, ואוקים ליה. והא אוקמות.

(שםות מ) וַיֹּקֶם מֹשֶׁה אֶת הַמִּשְׁפָּן רַبֵּי יְהוָה פָּתָח, (מיכה ז) אֲלֵת שְׁמַחֵי אֹוִיבָתִי לִי בַּיְנָתִי קָמְתִי וְגַוּ. מִן אֹוִיבָתִי לִי. דָבָר דְּמָלְכוֹ חַיִּיבָא בְּמִלְכּוֹת קָדִישָׁא. וְהִיא קָרָא בְּגַסְתִּישָׂרָאֵל אָמֵר לִיהְיָה, אֲלֵת שְׁמַחֵי אֹוִיבָתִי לִי בַּיְנָתִי קָמְתִי, מָה דָלִית לְךָ הַכִּי (נ"א לְהַכִּי) לְמָלְכוֹ אַחֲרָא, דְכִיוֹן דְתִפְולָל לֹא תָקוּם לְעַלְמִין. אֲבָל בְּגַסְתִּישָׂרָאֵל, אֲף עַל גַב דְגַפְלָתִי, תָקוּם וְקָמָת שָׁאֵר זָמְגִין. דְכַתִּיב בַּיְנָתִי קָמְתִי.

דָהָא כִמָה זָמְגִין בְּפִלְתִּישָׂרָאֵל בְּגַלְוִוָתָא, וַיְתַבָּא בֵין אַינְנוּ מִאָרֵי דָבָרָו, וְשָׁאֵר עַמִּין קָמוּ עַלְיָהוּ דִישָׂרָאֵל לְשִׁיצָאָה לוֹן מַעַלְמָא, (ולא יְבִילָה) כִמָה דָאָת אָמֵר, (תהלים פג) עַל עַמְךָ יְעַרְמֵי סָוד, וְכַתִּיב בַּיְנָעָצָיו לְבַיְחָדָיו וְגַוּ, אָמְרוּ לְכָוֹן נְכָחִידָם מָגָוִי. וְעַם כָּל דָא, אֲף עַל גַב דְשָׁאֵר עַמִּין קָמוּ עַלְיָהוּ, קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לֹא אָנָחַ לוֹן בַּיְדֵיָהוּ, וְאֵי בְּפָלוֹ קָמָה, דְכַתִּיב בַּיְנָתִי קָמְתִי. דָהָא קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אָקִים לְהַתְדִּיר.

וְזָמְגִין אֶת בְּגַסְתִּישָׂרָאֵל, לֹוֹמֶר בְּהַהְוָא זָמְגִין אֶת קְוִידָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יוֹקִים לְהַמְעֻפְרָא דְגַלְוִוָתָא, וְתַסְתַּלְקֵי מַגִּיה, אֲלֵת שְׁמַחֵי אֹוִיבָתִי לִי בַּיְנָתִי קָמְתִי. בַּיְנָתִי בְּגַלְוִוָתָא, וְאַשְׁתַּעֲבֵדוּ בְּנֵי, קָמְתִי בְּהַאֲיָ זָמְגִין. וְבָגִין בְּהָ, בְּהַהְוָא זָמְגִין דָאָפִיק מֹשֶׁה לוֹן לְיִשְׂרָאֵל, כַּד עָבֵד לוֹן

**קידשא בריך הוּא איבען גסין וגבורהן דעבד לוֹן. כדין
ויקם משה את המשבן כתיב, הִנֵּה עַל יְדָא דמְשָׁה אֶתקם
בכל זמנה.**

רַבִּי שְׁמַעֲוֹן פָּתָח וַיֹּאמֶר, (יחזקאל א) בְּלֹכְתֶם יַלְכוּ וְגַוּ.
בְּלֹכְתֶם יַלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמֹדוּ. הָאֵי קָרָא אַית
לֹא סְתִּכְלָא בַּיִתָּה. בְּלֹכְתֶם יַלְכוּ, וְכִי לֹא יַדְעַנָּא דָהָא
בְּלֹכְתֶם יַלְכוּ, וּבְעַמְדָם יַעֲמֹדוּ. אַלְא בְּלֹכְתֶם דָמָאָן.
בְּלֹכְתֶם דְחִיוֹת. דְכֶד אַיְנוֹן אַזְלִין, אַיְנוֹן אָוָפְנִים יַלְכוּ.
כִּמְהָ דָאת אָמֶר וּבְלֹכַת הַחִיוֹת יַלְכוּ הָאָוָפְנִים אַצְלָם. וּעַל
הָא בְּלֹכְתֶם יַלְכוּ וּבְעַמְדָם יַעֲמֹדוּ, בְגַיְן דָכֶל מַטְלִיבְיהָוּ
דְאַיְנוֹן אָוָפְנִים, לֹאו אַיְנוֹן אַלְא בְמַטְלִיבֵין דְחִיוֹת,
וּקְיוּמָא דִילְהָוּן לֹא קִיְמִי בָאַתְרִיהָו, אַלְא כֹּלָא תְלִיא
בְחִיוֹת. וּבַן פְתִיב וּבְהַגְשָׂא הַחִיוֹת מַעַל הָאָרֶץ יַבְשָׂאוּ
הָאָוָפְנִים לְעַמְתָם בְגַיְן דְחִיוֹת וְאָוָפְנִים פְחַדָא אַזְלִין.

וְתֵא חֹזֶה, עָשָׂרִין וַאֲרַבַּע מִשְׁקֹפִין, דָמְטָרְגִּין עַל־אַיִן
קִיְמִין גּוֹ מִשְׁקֹפָא חַדָּא דְבָסְטָר מִזְרָח. לְהָא
פָתָחָא, בְּטָרִין אַרְבַּע וְעָשָׂרִין מִשְׁמָרוֹת, טְמִירִין גּוֹ
תוֹקֶפֶא דְשַׁלְהֹבָא, דְעַטְרָא וְסַחְרָא לְגּוֹ הַהוּא מִשְׁקֹפָא
מִהַהוּא סְטָרָא דְמִזְרָח.

וְאֶרְבָּע עַשְׁرִין סְמִכִּין תְּחֻזְתֵּיהוּ וְעַל אַלְיִן סְמִכִּין קִיּוּמִי עַשְׁרִין וְאֶרְבָּע עַמְנוֹדִין וְאַלְיִן אִינּוֹן

דָקִימֵין תְדִיר, וְלֹא פְרַחַין גּו אֹוִירָא כְאַיְפּוֹן אַחֲרַבִּין,
וְאַלְיַין אַיְפּוֹן דָאָקְרַזּוֹן עַוְמָדִים, בָמָה דָאָת אָמֶר, (וכבירה ג)
וְגַתְתִּי לְךָ מְהֻלְכִים בֵין הַעֲוָמָדִים הָאֱלֹה. וְאַלְיַין עַמְוָדִים,
קִימֵין עַל אַיְפּוֹן סְמָכִין, בְהוּ סְחַרְנוּ לְאַתְקִימָא
בְדוֹכְתִּיהָ.

כֵד אַלְיַין עַמְוָדִים קִימֵין עַל קִיּוּמִיהָ, בְלָהו שָׁלִיטִין
דָקִימֵין עַלְיִיהָ, מַעֲפֵפִי וְטַסִין כָל עַלְמָא, וְאַשְׁגַחַן
עַיְגִינִין. וְאַיְנוֹן דְצִיִיתִי קָלִין, סְלַקְיַין מַלְיַין לְעַילָא, בָמָה
דָאָת אָמֶר (קהלת י) כִי עֹוף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל. וּבְגִין
כֵה, אַיְנוֹן סְמָכִין קִימֵין בְקִיּוּמָא תְדִיר.

תָא חִזִי, בְלָכְתָם יַלְכֵוּ כְדַקְאָמְרָן. וּבְהַנְשָׁאָם מַעַל הָאָרֶץ
יַבְשָׂאוּ הַאָוֹפְגִים (דף רמ"ב ע"א) לְעַמְמָתָם. דָהָא בָמָה
דְאַלְיַין חִיוֹת גַטְלִין וְסְלַקְיַין, הַכִּי אַיְפּוֹן. מַאי טַעַמָא. בְגִין,
כִי רֹוח הַחִיה בְאָוֹפְגִים. רֹוח הַחִיה, רֹוח קַוְדְשָׁא, דְגַנְשִׁיב
וּבְטַש בְכָלָהו אָוֹפְגִים, לְמַהְהָ. אַשְׁתַבָח, דְכָל מַאן דָאַיהָ
בְדַרְגָא עַלְאָה, אַיהָ גַטִיל לְמַאן דְגַטִיל לִיה. תָא חִזִי,
דָאָרוֹן אַיהָ חָווָה גַטִיל לְמַאן דְגַטִיל לִיה. אֹוֹף הַכָּא,
חִיוֹת, אַיְפּוֹן גַטְלִין לְאָוֹפְגִים.

וְאֵי תִימָא בִי רֹוח הַחִיה בְאָוֹפְגִים בְתִיב. הַכִּי נַמִי, דָא
חִיה, דָאַיהָ לְסַטְר יְמִינָא, לְסַטְר שְׁמָאָלָא, וּלְסַטְר
קְמָא, וּלְסַטְר אַחֲרָא, וְדָא אַיהָ חִיה, וְאַלְיַין אַיְנוֹן חִיוֹת.

פתיב (יחזקאל^ו) היא החיה אשר ראתי תחת אלהי ישראל בנהר כבר, דא היא חיה דמרבע לארבע סטרין. דעתם. ודען איה דקיימה כורסיה, לדיווקנא דאדם. במא הכתיב, ועל דמות הפסא דמות בمراה אדם עליון מלמעלה. וכלא לההוא דרגא עלאה קדיישא סתיימה, דאקרי אלהי ישראל.

ודא חיה דלתתא, דקיימה תחות בלווי חיוון עליון עליון קדיישין. בגין דאית חיוון עליון אלין על אלין. כורסיה דתחות אלהי ישראל, דא דיווקנא דיעקב. וכורסיה דلتתא, דא דיווקנא דוד. איה דמרבע לארבע סטרין דעתם. בגין כה רוחא נפיק מלעלא, ונגיד ואתמשך מדרגא לדרגא, עד בבטש בכלחו תתאי דلتתא, וההוא רוחא אנהייג לכלא, ואתקין תקונא דבלחו לאתקנא.

(ס"א בההוא גוֹנוֹא ממש דאית תקונא לעילא בההוא וכו') ובההוא גוֹנוֹא ממש, אתתקן לחתא. מה כתיב לעילא, כי רוח החיה באופנים. וכתיב אל אשר יהיה שמה הרוח ללבת ילבו. לחתא מה כתיב, ויקם משה את המשכן. ומה. (ס"א למאי) **למה** רוח דההוא דרגא דلتתא, בההוא דיווקנא דההוא רוח עליוה, היא החיה אשר ראתי תחת אלהי ישראל, ומהאי חיה נפקא רוחא

לאתקנָא פֶלָא. הַכִּי נְמֵי מְשָׁה. הִיא הַחִיה דִיחָב רַוְחָא
לַתְּפָא, לאתקנָא פֶלָא. בְגִין כֶּךָ כְתִיב, וַיַּקְם, וַיְתַן,
וַיִּשְׁמַע. וּבָכֶלֶא שְׂוֵי רַוְחָא, לאתקנָא פֶלָא.

תָא חֹוי, בְקָרְמִיתָא, בְמִשְׁכָנָא דַעֲבָד מְשָׁה, אִיהוּ אַתְקִין
לִיה, בָרְזָא דַהֲנוֹא דַרְגָא עַלְאָה דָאִיהוּ קִיִּמָא בֵיה.
בְמִקְדְּשָׁא דַעֲבָד שְׁלָמָה, אִיהוּ תָקִין לִיה, בָרְזָא דַהֲנוֹא
בְנֵר דְגַפְיק מְעָדָן, דָאִיהוּ שְׁלָמָא דְבִתָּא, וָאִיהוּ בְנֵיְחָא
דְבִתָּא. וְעַל דָא בָרְזָא דְמִשְׁכָנָא, אִיהוּ קוּרְבָא
דְחַבִּיתָא, בְדַרְגָא (ס"א בָרְזָא) דְגַוְפָא, הַהֲנוֹא דַרְגָא דְמְשָׁה,
קִיִּמָא בֵיהּ קוּרְבָא דְחַבִּיתָא, וְלֹאָוּדְנֵיְחָא. כֵד אַתָא
שְׁלָמָה, וְאַתְקִין מִקְדְּשָׁא, הַהֲנוֹא מִקְדְּשָׁא אַתְתָקִין, בָרְזָא
דְחַבִּבוֹ דְנֵיְחָא. וְעַל דָא כְתִיב בְשְׁלָמָה, (דברי הימים א' כ)
הָוּ יְהִיה אִישׁ מִנוֹחָה.

וּבְגִין כֶּךָ, דָא אַתְקִין בְחַד דַרְגָא, וְדָא אַתְקִין בְחַד
דַרְגָא, דִיּוּקָנָא דַהֲאי בְהָאִי, וָרְזָא דָא, (בראשית לו)
אֵלָה תּוֹלְדוֹת יַעֲקֹב יוֹסֵף.

שִׁירֹתָא דְשָׁאָרִי מְשָׁה, לאתקנָא בְהָאִי אַתָר, דָאִיהוּ
סְטָרָא דְקָדוֹשָׁה אָוּקִים קִימָה דְבָקִידָה דְקִיִּמָא
בְאַמְצָעִיתָא, דַהֲוָה חִשּׁוֹךְ וְשַׁקוּעַ בָאֲתִירִיה, וְלֹא אַתְחַזֵּי,
וְלֹא בְהִיר בָלֵל, וְשִׁירֹתָא דְכֶלֶא אָוּקִים לָהּ לְהָאִי נְקוּדָה,
דְאַשְׁתְּקָעַת בָאֲתִירָה. וְלֹבֶתֶר לְכָל אַחֲרָא, דָאִיהוּ בְנִינָא
דַהֲאי נְקוּדָה.

וְאִם הָאֵי נְקוּדָה לֹא אַתְּתָּקֹן (נ"א אַתְּתָּקֶם) בְּקָדְמִיתָא, כֹּל
מֵאַנְךָ דָּאַתְּפַשְׁט מִבָּה, לֹא יְכַל לְאַתְּתָּקֹן. וְכִיוֹן
דָּהָאֵי נְקוּדָה אַתְּקָמָת וְאַתְּגִיהִירָת, כִּדְין, כֹּל שְׁאַר תְּקוֹנָא
אַחֲרָא אַתְּתָּקֹן, וְאַתְּיִשְׁבַּת בְּדוֹכְתָה. וְעַל דָּא, וַיְקַם מִשָּׁה
אֶת הַמִּשְׁבֵּן. (א"ה) דָּא נְקוּדָה דְּתוֹת חַשּׁוֹכָא וְשַׁקְיָעָא
בְּאַתְּרִיה. וְלֹבֶתֶר, וַיִּתְּנֵן אֶת אַדְנָיו, אִינְיוֹן סְמִכִּין דְּאַיְנוֹן
מִפָּאוֹן וּמִפָּאוֹן. (בגין דָאַתָּה אַדְנִים וָאַתָּה אַדְנִים) וּכְלֹהוּ הָוּ מִאָה
לְחַשְׁבָּנָא, וּכְלֹהוּ אַתְּפַלְגָּו לְאַתְּרִיהוּ, דְּכַתִּיב, מֵאָתָ
אַדְנִים לְמֵאָת הַכְּפָר כְּפָר לְאָדָן.

וְאַלְיָן אַדְנִים (דף רמ"ב ע"ב) הָא אוֹקִימָנָא, אָבֵל לֹא בְּתִיב
בְּהָוּ קִימָה, אַלְאָ וַיִּתְּ�ן, נְתִינָה לְשֻׂוָּא הַלְּיָהוּ
מִה דְּאַצְטְּרִיךְ, בָּגִין דָאַתָּה תִּתְּאַיְן וּעַלְאַיְן, רְכִיבָּין דָא עַל
דָּא. וְעַל דָּא בְּתִיב בְּהָוּ נְתִינָה.

בְּהָהִיא שְׁעַתָּא דָהָאֵי נְקוּדָה אַתְּקָמָת, אַשְׁתְּקָעָת סְטָרָא
אַחֲרָא. וְלֹא אַתְּמַחַת כָּלְל, דָהָא לֹא אַתְּמַחַי,
אַלְאָ לְהַנּוּא זְמָנָא דָאַתִּי, דְּאַתְּמַחַי מַעַלְמָא, כִּמָּה
דְּאַתְּמַר, אַתְּקָמָדָא וְאַשְׁתְּקָעָת דָּא.

(שמות ט) וַיִּתְּ�ן אֶת אַדְנָיו, כִּדְין שְׁאָרִי לְאַתְּתָּקֶפֶא הָאֵי
סְטָרָא (ד"א רוחא) דְּקָדוֹשָׁה וְכֵד אַתְּיִיהִיבָּו אַלְיָן סְמִכִּין,
אַשְׁתְּקָעָו כְּלֹהוּ דְּסְטָרָא אַחֲרָא, וְעַלְוָו בְּנוֹקְבָּא דְּתַהוֹמָא
רְבָא. בָּגִין דְּאַסְתָּלָק הָאֵי סְטָרָא דְּקָדוֹשָׁה עַלְאָה, וְאִיהָו

חולקא לאסתלקא, וכדיין האי סטרא אחרא אשתקע, וועל בההוא נוקבא דתהומא.

ואל מליא דישראל חабו, (בקדמיתא) לא יכול לשולטהה בעלמא יתר. ולברר אונפ הבי חабו, ואמשיכו לייה עלייהו בקדמיתא. ומההוא יומא, לא הוועיטה, אלא למייב חולקא לההוא סטרא אחרא בכלא, ברזא דקרבעין ונסכין ועלוון. וטא חזוי בגין כה עולה אתזקדא כלא באשא, לאכפייא האי סטרא, ולאסתלקא סטרא דקדושה, ובגין כה פד משה אוקים לאתר דא. אשתקע אתר דא.

טא חזוי וייקם משה, האי סטרא דקדושה. ואשתקע סטרא אחרא מסאבא. ויתן. להαι סטרא דקדושה, ואטרפייא האי סטרא אחרא מסאבא. ויישם, להαι סטרא דקדושה, ואטרפייא האי סטרא אחרא דמסאבא. ולברר אהדר ויתן את בריחיו.

ולברר וייקם. מאי טעמא. בגין דיה שירותא וסיומא בקיימה, שארי בקיימה, וסיעים בקיימה. בגין דבכלא בעי קימה, שירותא וסיומא. קימה בשירותא דסטרא אחרא אטרפי. ודא, איהו קימה לסטרא דקדושה, בגין לאתקיימא ולאסתלקא לעילא, לממי או אתקשרותא חדא בדקה יאות. בגין הכל זמנה דקדושה